

Arrest

nr. 312 138 van 29 augustus 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Bij X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 februari 2024 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 maart 2024 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MONDELAERS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 december 2023 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een visum gezinshereniging op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 21 februari 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van het in punt 1.1. gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet); Overwegende dat op datum van 04/12/2023 een visumaanvraag gezinshereniging op grond van art. 40ter van de wet van 15.12.1980 met betrekking tot de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering werd ingediend op naam van R.K. (...), geboren op 03/03/2002, van

Afghaanse nationaliteit, om haar echtgenoot R.A. (...), geboren op 01/01/1999, van Belgische nationaliteit, te vervoegen in België. Overwegende dat de wet van 15.12.1980 bepaalt dat de te vervoegen persoon moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen; 3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen volgende documenten werden voorgelegd:

- Een uitkeringsattest van Solidaris waaruit blijkt dat de gezinshereniger voor de periode van 17/11/2020 tot en met 31/01/2023 verschillende uitkeringen heeft ontvangen;
- Een addendum bij een arbeidsovereenkomst bij Stiernerheide, waaruit blijkt dat meneer R. (...) vanaf 01/07/2020 voor onbepaalde duur werd tewerkgesteld;
- Loonfiches bij Stiernerheide op naam van de gezinshereniger waaruit de volgende lonen blijken:
 - o September 2022: 1776,52 euro;
 - o Oktober 2022: 1959,55 euro;
 - o November 2022: 1646,96 euro;
 - o Februari 2023: 1549,74 euro;
 - o Maart 2023: 1894,13 euro;
 - o April 2023: 1872,60 euro

Overwegende dat de uitkeringen en loonfiches van meneer R. (...) in overweging genomen kunnen worden. Hieruit blijkt echter een schommelend inkomen, en behaalt de gezinshereniger niet altijd het grensbedrag (120% van het bedrag zoals bedoeld in art. 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie) dat wordt opgenomen in de Vreemdelingenwet. Bovendien is het meest recente loonfiche dat werd neergelegd 10 maanden oud; Overwegende daarenboven, dat uit een raadpleging van de online gegevensbank DOLSIIS blijkt dat de tewerkstelling van onbepaalde duur van meneer R. (...) bij Stiernerheide BV beëindigd werd op 01/02/2023. Sindsdien begon meneer R. (...) terug te werken in juli 2023 op basis van dag contracten bij Stiernerheide, en daaropvolgend bij TRIXXO (eveneens via dag contracten). Aangezien aan dergelijke contracten echter op elk moment een einde kan worden gesteld door de werkgever, en betrokkene daarnaast geen enkele zekerheid kan bieden dat dit werk in de toekomst kan worden voortgezet, is de stabiliteit en de regelmatigheid van deze bestaansmiddelen allerminst aangetoond. Interimarbeid is per definitie slechts tijdelijk en flexibel en kan in deze hoedanigheid dan ook niet in overweging genomen worden ter staving van de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen (Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 66999 van 20.09.2011); Bijgevolg werd niet aangetoond dat de gezinshereniger beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen; Bijgevolg is dus niet voldaan aan de voorwaarden tot de gezinshereniging en wordt het visum geweigerd.

(...)

Motivatie: Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinéa 2. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"Aangezien de bestreden beslissing werd geweigerd omdat DVZ van oordeel is dat de echtgenoot van verzoekende partij niet over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zou beschikken die ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3) van de wet van 26 mei 2020 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Er wordt gesteld dat bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen er rekening wordt gehouden met:

(1) de aard en regelmatigheid;

(2) worden er middelen verkregen uit aanvullende bijstandsstelsels (leefloon, aanvullende gezinsbijstlagen

(3) worden de wachtuitkering en of overbruggingsuitkeringen niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Welnu, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt vermeld, beschikt de echtgenoot van verzoekende partij wel over stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten.

In dit middel geven we eerst een overzicht van de inkomsten 2023 en 2024.

Wat de inkomsten van 2023 betreft zou DVZ enkel rekening gehouden hebben met één inkomstenbron ofschoon zij op de hoogte was van de beroepsactiviteit bij TRIXXO.

Daarna maken we een behoefteanalyse.

INKOMSTEN

-Inkomsten 2023

De echtgenoot werkte in dit jaar voor TRIXXO JOBS voor een vaste gebruiker voor de periode van 7.08.2023 - 31.12.2023

In deze periode verdiende hij een netto-inkomen van 9.051,93 EUR

Daarnaast werkte verzoekende partij ook in de horeca voor STIEMERHEIDE, Wiemesmeerstraat 105, 3600 Genk

Loonbrieven

01/2023: 160 EUR

01.02.2023 - 28.02.2023: 1.549,74 EUR + 46,56 EUR = 1.596,30

01.03.2023 - 31.03.2023: 1.894,13 EUR

04/2023 tot 3.05: 1.872,60 EUR + 1.452,36 EUR

01.04.2023 - 03/05/2023: 1.872,60 EUR

01.04.2023 - 26.04.2023: 1.452,36 EUR

20.07.2023 - 28.07.2023: 290,35 EUR

01.08.2023 - 27.08.2023: 845,92 EUR

02.09.2023 - 30.09.2023: 637,19 EUR

Verlof: 144,40 EUR

01.10.2023 - 29.10.2023: 494,01 EUR

Verlof: 144,40 EUR

Eco-cheques bedrag 74,03 EUR

Hieruit blijkt een netto-inkomen

van: 11.058,05 EUR

Uitkering wegens ziekte: 01/2024: 814,94 + 1.593,76 = 2.407,76 EUR

Totaal: 22.517,74 EUR

-Inkomsten 2024

TRIXXO JOBS

01.01.2024 - 3.03.2024: 3.997,50 EUR

STIEMERHEIDE

01.02.2024-29.02.2024: 189,35 EUR

Totaal: 4.186,85 EUR

Besluit

De inkomsten van de echtgenoot in België zijn wel degelijk stabiel, toereikend en regelmatig. Het lijkt ten onrechte te zijn dat DVZ in de bestreden beslissing stelt dat interim-arbeid per definitie niet aan deze criteria voldoet. Indien men een jaar via een interim-kantoor voor dezelfde gebruiker - non stop - werkt, dan zijn deze inkomsten wel degelijk als stabiel te beschouwen. In dit dossier zien we bovendien dat de echtgenoot in België twee jobs naast elkaar erop nahoudt. En als men ziek is is men ziek. M.a.w. de echtgenoot in België is een ijverig persoon met een inkomen van gemiddeld om en bij de 1.800,00 EUR netto per maand en dit inkomen is in sommige maanden meer dan 2.000,00 EUR.

BEHOEFTEANALYSE

Dhr. A.R. (...) is met zijn inkomsten ook in staat om in zijn behoeften te voorzien, die met hem in België een gezin wil vormen.

650,00 EUR : huurovereenkomst (appartement met één slaapkamer)

150,00 EUR : gas en elektriciteit

192,83 EUR : autolening

80,00 EUR : huurwaarborg

100,00 EUR : familiale verzekering en autoverzekering per maand

1.172,83 : vaste kosten

Er blijft maandelijks ongeveer 600 EUR en doms meer over voor kleding, eten en ontspanning enz."

3.2. Uit het middel blijkt, zoals ook wordt gesteld in de verweernota, dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De verzoekende partij is van mening dat de inkomsten van haar echtgenoot in België wel degelijk stabiel, toereikend en regelmatig zijn en dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat interimarbeid per definitie niet aan de criteria voldoet, dat indien men een jaar via een interimkantoor voor dezelfde gebruiker, non stop, werkt, dan deze inkomsten wel degelijk als stabiel te beschouwen zijn.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wettelijke bepaling, artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert.

De verzoekende partij heeft een aanvraag tot gezinshereniging ingediend in functie van haar Belgische echtgenoot.

De relevante bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

“(…)

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° (...)

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° (...)

3° (...)

(...)

(...)

(...).”

3.3. De verzoekende partij kan gevolgd worden waar zij stelt dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat interimarbeid ‘per definitie’ niet voldoet aan de criteria van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Deze algemene motivering impliceert dat de verwerende partij van oordeel is dat een tewerkstelling via interimarbeid nooit in aanmerking kan komen, wat echter geen steun vindt in artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling laat weliswaar toe rekening te houden met de aard en regelmatigheid van de bestaansmiddelen, maar hierin kan niet worden gelezen dat interimarbeid *ipso facto* dient te worden uitgesloten. De begrippen “stabiel”, “toereikend” en “regelmatig” uit deze bepaling sluiten niet uit dat bestaansmiddelen die afkomstig zijn uit een tijdelijke tewerkstelling wel degelijk stabiel en regelmatig kunnen zijn. Tijdelijke interim-contracten kunnen worden afgesloten voor langdurige periodes of voor korte doch aansluitende periodes op dezelfde of verschillende werkplekken, derwijze dat er bestaansmiddelen op regelmatige en stabiele wijze uit kunnen worden verworven. Bovendien kunnen zelfs personen die beschikken over een arbeidscontract van langere of van onbepaalde duur geen 100% garantie geven dat zij steeds over een inkomen zullen kunnen beschikken. Derhalve moet steeds de individuele situatie van de referentiepersoon worden onderzocht in het licht van de voorgebrachte gegevens. Een en ander brengt met zich mee dat interimarbeid niet *a priori* kan worden uitgesloten. Er moet worden onderzocht of de

gezinshereniger beschikt over stabiele inkomsten, niet of de gezinshereniger een stabiele tewerkstelling heeft bij eenzelfde werkgever of een stabiele bron van inkomsten heeft.

Betreffende de verwijzing in de bestreden beslissing naar het arrest met nummer 66 999 van 20 september 2011 van de Raad merkt de Raad op dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben.

3.4. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, blijkt uit de raadpleging van de gegevensbank DOLSIS dat de echtgenoot van de verzoekende partij sinds juli 2023 op basis van dag- (en week-) contracten tewerkgesteld is bij de werkgever S., waarbij hij ook tewerkgesteld was met een contract van onbepaalde duur vanaf 1 juli 2020 tot 1 februari 2023, alsook bij een andere werkgever T. Uit de stukken van het administratief dossier, de raadpleging van de gegevensbank DOLSIS, blijkt dat de verzoekende partij sinds 20 juli 2023 bij S. heeft gewerkt tot en met 8 maart 2024 en dit voor een totaal van 37 dagen en dat zij sinds 9 augustus 2023 bij T. heeft gewerkt tot en met 1 maart 2024 en dit voor een totaal van 139 dagen.

Betreffende de inkomsten van de referentiepersoon die voortvloeien uit deze tewerkstelling via dagcontracten (sinds juli 2023) motiveert de verwerende partij *“Aangezien aan dergelijke contracten echter op elk moment een einde kan worden gesteld door de werkgever, en betrokkene daarnaast geen enkele zekerheid kan bieden dat dit werk in de toekomst kan worden voortgezet, is de stabiliteit en de regelmatigheid van deze bestaansmiddelen allerminst aangetoond. Interimarbeid is per definitie slechts tijdelijk en flexibel en kan in deze hoedanigheid dan ook niet in overweging genomen worden ter staving van de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen (Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 66999 van 20.09.2011); Bijgevolg werd niet aangetoond dat de gezinshereniger beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.”*

Uit de raadpleging in DOLSIS blijkt dat sinds juli 2023 (en dit tot begin maart 2024) de verzoekende partij bij dezelfde werkgevers is tewerkgesteld – waarvan één werkgever S. waarvoor hij overigens reeds tewerkgesteld was met een contract van onbepaalde duur van 1 juli 2020 tot 1 februari 2023 – en dit op zeer regelmatige basis, waarbij blijkt dat het grotendeels gaat om een vijf dagen werkweek bij T. en weekendwerk bij S. Ter volledigheid wijst de Raad er nog op dat uit de raadpleging in DOLSIS, uitgevoerd op 8 april 2024, voorts ook blijkt dat de verzoekende partij opnieuw tewerkgesteld is bij S.P. vanaf 2 april 2024.

In casu is het dan ook kennelijk onredelijk te stellen, gelet op het feit – zoals de verzoekende partij aanhaalt – dat de echtgenoot voor langere tijd via een interimkantoor, non stop, voor eenzelfde gebruiker werkt, dat de recente inkomsten die de referentiepersoon verwierf niet stabiel en regelmatig zouden zijn en dit enkel omdat het gaat om tewerkstelling via dagcontracten en interimarbeid.

3.5. Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij, door te motiveren dat *“aangezien aan dergelijke contracten echter op elk moment een einde kan worden gesteld door de werkgever, en betrokkene daarnaast geen enkele zekerheid kan bieden dat dit werk in de toekomst kan worden voortgezet, (...) de stabiliteit en de regelmatigheid van deze bestaansmiddelen allerminst (is) aangetoond”* alsook dat *“(i)nterimarbeid (...) per definitie slechts tijdelijk en flexibel is en (...) in deze hoedanigheid dan ook niet (kan) in overweging genomen worden ter staving van de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen”*, de gegevens van het dossier niet correct heeft beoordeeld in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

3.6. Een schending van de materiële motiveringsplicht in licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

3.7. De argumenten van de verwerende partij in haar verweernota doen hieraan geen afbreuk. Door enkel de motieven van de bestreden beslissing te herhalen, te stellen dat op basis van deze gegevens de verwerende partij terecht kon besluiten dat niet overgegaan kan worden tot het afleveren van een visum met het oog op gezinshereniging en dat het feit dat men reeds een jaar werkt via een interimkantoor niet zonder meer kan doen besluiten tot een stabiele inkomstenbron, dat het de essentie is van interimarbeid dat hier een aspect van onvoorspelbaarheid aan verbonden is – en aldus in wezen louter haar standpunt zoals opgenomen in de bestreden beslissing *“aan dergelijke contracten echter op elk moment een einde kan worden gesteld door de werkgever, en betrokkene daarnaast geen enkele zekerheid kan bieden dat dit werk in de toekomst kan worden voortgezet”* bevestigt – werpt de verwerende partij geen ander licht op voormelde vaststellingen.

Waar de verwerende partij nog meent dat het feitelijk betoog van de verzoekende partij waarbij een berekening wordt gemaakt ten aanzien van de beschikbare inkomsten onvoldoende is om de vaststellingen in de bestreden beslissing te ontcrachten en het hoe dan ook niet volstaat om zich te beperken tot een feitelijk betoog, dat er eveneens sprake dient te zijn van een schending van de wettelijke bepalingen om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te kunnen komen, dat de verzoekende partij zich ertoe beperkt de verschillende elementen van de bestreden beslissing op te sommen en tegen deze argumenten feitelijke elementen op te werpen die de standpunten in de bestreden beslissing louter tegenspreken, dat

echter op geen enkele wijze het bestaan van een schending van de opgeworpen bepalingen wordt bewezen, dat de verzoekende partij tracht de Raad uit te nodigen zich in de plaats te stellen van de administratieve overheid terwijl hij enkel bevoegd is een wettigheidstoets uit te voeren, lijkt zij er aan voorbij te gaan dat de verzoekende partij wel degelijk de schending aanvoert van artikel 40^{ter} van de Vreemdelingenwet en betoogt dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat interimarbeid per definitie niet aan de criteria voldoet, dat indien men een jaar via een interimkantoor voor dezelfde gebruiker, non stop, werkt, dan deze inkomsten wel degelijk als stabiel te beschouwen zijn.

3.8. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Gelet op deze vaststelling dienen de overige onderdelen van het middel niet te worden onderzocht nu dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 februari 2024 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. DE GEYTER, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. DE GEYTER

N. VERMANDER